

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪДА

12 юни 2018 година*

„Обжалване — Обезпечително производство — Конкуренция — Европейски пазар на електрически кабели — Решение на Европейската комисия, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Публикуване — Частично отхвърляне на искането за поверително третиране на някои сведения, съдържащи се в решението — Спиране на изпълнението — Връзка между условието за *fumus boni juris* и това за неотложността“

По дело C-65/18 P(R)

с предмет жалба на основание член 57, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 31 януари 2018 г.,

Nexans France SAS, установено в Курбьовоа (Франция),

Nexans SA, установено в Курбьовоа,

представявани от M. Powell и A. Rogers, solicitors, и от G. Forwood, avocate,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват I. Zaloguin, G. Meessen и H. van Vliet, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪДА,

след изслушване на генералния адвокат M. Wathelet,

постанови настоящото

Определение

- 1 С жалбата си Nexans France SAS и Nexans SA искат отмяната на определението на председателя на Общия съд от 23 ноември 2017 г., Nexans France и Nexans/Комисия (T-423/17 R, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2017:835), с което Общият съд е отхвърлил искането им, от една страна, да бъде спряно изпълнението на Решение C(2017) 3051 окончателен на Комисията от 2 май 2017 година относно искане за поверително третиране (преписка COMP/AT.39610 — Електрически кабели, наричано по-нататък „спорното решение“) в

* Език на производството: английски.

частта му, в която това искане е отхвърлено по отношение на посочените в точки 7 и 8 от спорното решение данни от материали, иззети от помещенията на жалбоподателите и на друг икономически оператор (наричани по-нататък „спорните сведения“), и от друга, да бъде разпоредено на Европейската комисия да не публикува съдържащ спорните сведения вариант на Решение C(2014) 2139 окончателен от 2 април 2014 г. (преписка COMP/AT.39610 — Електрически кабели, наричано по-нататък „решението „Електрически кабели““).

Обстоятелствата по спора и производство пред Общия съд

2 Обстоятелствата по спора и производството пред Общия съд са обобщени в точки 1—16 от обжалваното определение, както следва:

„1 На 28 януари 2009 г. Европейската комисия извършва проверка в помещенията на един от жалбоподателите, Nexans France, в Париж (Франция).

2 Според жалбоподателите Nexans и Nexans France инспекторите на Комисията са решили да копират „изцяло“ голям брой файлове в електронната поща от компютрите на двама служители на Nexans France и целия твърд диск на един от тези служители, както и да ги пренесат запечатани в своите помещения в Брюксел (Белгия) за по-нататъшна проверка.

3 Според жалбоподателите от 3 до 11 март 2009 г. Комисията е извършила проверка на копираните документи в помещенията си в Брюксел в присъствието на своите адвокати, но в отсъствието на представител на компетентния национален орган по конкуренцията. Едва на този етап инспекторите на Комисията систематично са разгледали съдържанието на дискове, като са подбрали документите, които се считат за релевантни, и са разпечатали. Копия от тези документи са предоставени на адвокатите на жалбоподателите и след това съдържанието на дисковете е изтрито.

4 В жалбата, подадена пред Общия съд на 7 април 2009 г., жалбоподателите оспорват по-конкретно този подход. В решение от 14 ноември 2012 г. по дело Nexans France и Nexans/Комисия (T-135/09, EU:T:2012:596), Общият съд отхвърля като недопустими исканията за отмяна на изземването на документи. [...]

5 В жалбата срещу решението от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия (T-135/09, EU:T:2012:596), подадена в секретариата на Съда на 24 януари 2013 г., жалбоподателите не оспорват отхвърлянето като недопустимо на основанието, изтъкнато в първоинстанционното производство що се отнася до твърдението за незаконосъобразност на изземването. Във всички случаи Съдът отхвърля с решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия (C-37/13 P, EU:C:2014:2030) жалбата на жалбоподателите.

6 На 2 април 2014 г. Комисията приема [решението „Електрически кабели“].

7 С писмо от 8 май 2014 г. генерална дирекция (ГД) „Конкуренция“ на Комисията уведомява жалбоподателите за намерението си да публикува на интернет сайта си, в съответствие с член 30 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), неповерителен вариант на решението „Електрически кабели“. Освен това ГД „Конкуренция“ поканва жалбоподателите да посочат сведенията, които са поверителни или представляват търговска тайна, и да мотивират преценката си в това отношение.

- 8 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 17 юни 2014 г. и регистрирана под номер T-449/14 жалбоподателите искат отмяната на решението „Електрически кабели“. В рамките на първото основание по тази жалба жалбоподателите посочват, че Комисията е превишила правомощията си, като е иззела незаконно сведения и е копирала изцяло, без предварително разглеждане, голям обем от електронни данни за по-нататъшна проверка в помещенията си в Брюксел.
- 9 С писмо от 3 май 2016 г., след размяна на становища относно исканията за поверителност, ГД „Конкуренция“ уведомява жалбоподателите за намерението си да публикува пълния текст на решението „Електрически кабели“, с изключение на някои данни, за които счита, че трябва да останат поверителни.
- 10 С писмо от 18 май 2016 г. жалбоподателите сезират служителя по изслушването с искане за поверително третиране на някои сведения на основание член 8 от Решение 2011/695/ЕС на председателя на Комисията от 13 октомври 2011 година относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция (ОВ L 275, 2011 г., стр. 29).
- 11 В това искане жалбоподателите изтъкват по-специално, че данните, които се съдържат в решението „Електрически кабели“, от материали, иззети от помещенията на Nexans France и на друг икономически оператор, трябва да се разглеждат като поверителни.
- 12 На 2 май 2017 г. служителят по изслушването приема от името на Комисията [спорното решение].
- 13 В [спорното решение] Комисията уважава искането за поверителност по отношение на някои сведения, посочени в член 1 от същото, и отхвърля искането на жалбоподателите по отношение на [спорните сведения].
- 14 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 11 юли 2017 г., жалбоподателите искат от Общия съд да отмени [спорното решение] в частта му, в която искането им за поверително третиране на спорните сведения е отхвърлено.
- 15 Същия ден жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд отделна молба за допускане на обезпечение на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС, в която по същество искат от председателя на Общия съд:
 - да спре изпълнението на [спорното] решение в частта му, в която искането за поверително разглеждане на спорните сведения е отхвърлено,
 - да разпорежи на Комисията да не публикува вариант на решението „Електрически кабели“, съдържащ спорните сведения, преди „Съдът на Европейския съюз“ да се е произнесъл по първото основание на жалбата по дело T-449/14,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 16 На 12 юли 2017 г., в отговор на искането на жалбоподателите и без да изслуша предварително Комисията, председателят на Общия съд приема определение на основание член 157, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд, с което разпорежда на Комисията да спре изпълнението на [спорното решение] до датата на постановяване на определението, с което ще се сложи край на обезпечителното производство, и да не публикува вариант на решението „Електрически кабели“, съдържащ спорните сведения, преди Общият съд да се е произнесъл по първото основание на жалбата, подадена от жалбоподателите по дело T-449/14“.

Обжалваното определение

- 3 След като в точки 18—22 от обжалваното определение припомня практиката на Съда и на Общия съд относно условията за постановяването на обезпечителни мерки, в точка 23 от това определение председателят на Общия съд приема, че в конкретния случай следва да се разгледа най-напред въпросът дали свързаното с неотложността условие е изпълнено.
- 4 В това отношение в точки 24—31 от посоченото определение председателят на Общия съд припомня принципите, изведени в практиката на Съда и на Общия съд в тази област. С оглед на тези принципи в точки 32—48 от обжалваното определение той приема следното:
- „32 В случая следва да се отбележи в самото начало, че като се позовават на точка 38 от определение [на заместник-председателя на Съда] от 10 септември 2013 г., Комисия/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), жалбоподателите посочват, че тъй като временната закрила е поискана за сведения, за които се твърди, че са поверителни, при преценката за наличието на значителна и непоправима вреда трябва непременно да се изхожда от предположението, че сведенията, които се твърди, че са поверителни, действително са били такава.
- 33 Налага се обаче изводът, че обстоятелствата по делото, по което е постановено определение [на заместник-председателя на Съда] от 10 септември 2013 г., Комисия/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), както и тези по делото, по което е постановено определение [на заместник-председателя на Съда] от 2 март 2016 г., Evonik Degussa/Комисия (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), са съвсем различни от разглежданите в настоящото дело.
- 34 Всъщност, както е видно по-специално от точки 18 и 38 от определение [на заместник-председателя на Съда] от 10 септември 2013 г., Комисия/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) в жалбата си за отмяна Pilkington Group Ltd е оспорило преценката на Комисията, че сведенията, чието разгласяване е било предвидено в съответствие с член 30, параграф 1 от Регламент № 1/2003, не представляват търговска тайна по смисъла на член 339 ДФЕС, както и на член 28, параграф 1 и член 30, параграф 2 от посочения регламент. Следователно съображенията на съда в обезпечителното производство, въз основа на които той е приел, че в случая е изпълнено изискването за неотложност, изхождат от предположението, изрично посочено в точка 47 от това определение, че разглежданите в това дело сведения са обхванати от професионалната тайна.
- 35 Освен това от точка 84 от определение [на заместник-председателя на Съда] от 2 март 2016 г. по дело Evonik Degussa/Комисия (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142) следва, че Evonik Degussa GmbH е оспорило съображенията, че разглежданите сведения не представляват търговска тайна и че не са обхванати от професионалната тайна.
- 36 От друга страна, жалбоподателите по делата, по които са постановени определения на [заместник-председателя на Съда] от 10 септември 2013 г. Комисия/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) и от 2 март 2016 г., Evonik Degussa/Комисия (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), са поддържали, както следва съответно от точки 47 и 83 от посочените определения, че публикуването на разглежданите сведения може да им нанесе вреди поради самото естество на тези сведения.
- 37 За разлика от това, що се отнася до настоящото дело, на първо място, е важно да се отбележи, че жалбоподателите не твърдят, че спорните сведения са обхванати от търговската тайна.

- 38 На второ място, освен твърдението, че спорните сведения са поверителни, молбата за допускане на обезпечение съдържа малко конкретни елементи относно естеството и съдържанието на данните, за които жалбоподателите посочват, че са поверителни.
- 39 На трето място, жалбоподателите не се стремят да докажат, че спорните сведения представляват чувствителна търговска информация, която може да се използва от конкурентите им в рамките на нормалната конкуренция.
- 40 На четвърто място, доколкото жалбоподателите поддържат, че спорните данни „съдържат доказателства за нарушението [и] разкриват подробности относно извършеното нарушение, по-специално имената на клиентите и наименованията на съответните проекти, свързани с деянието, а също и цифрови данни за фактурираните цени и за целите, преследвани от участниците, [...] както и относно причинно-следствената връзка между вредата и нарушението“, те препращат към съображение 284, съображение 372, буква ж) и съображение 436 от решението „Електрически кабели“ като „ясни примери за вида на сведенията“, посочени от жалбоподателите.
- 41 В съображение 284, съображение 372, буква ж) и съображение 436 от решението „Електрически кабели“ не се упоменават „имената на клиентите и наименованията на съответните проекти“, нито се съдържат „цифрови данни за фактурираните цени“.
- 42 На пето място, от съдебната практика следва, че сведенията, които са били тайни или поверителни, но датират от преди пет или повече години, трябва поради факта на изтичането на време да се считат по принцип за исторически и за загубили поради това тайния си или поверителен характер, освен ако, по изключение, страната, която се позовава на такъв характер, не доказва, че въпреки давността им тези сведения все още представляват съществени елементи на търговското ѝ положение или на това на третите засегнати лица. Тези съображения, които създават оборима презумпция, са валидни както в контекста на исканията за поверително третиране по отношение на встъпилите страни по жалби пред съда на Съюза, така и в контекста на исканията за поверителност във връзка с публикуването от Комисията на решение за установяване на нарушение на правото на конкуренция (решение от 14 март 2017 г., Evonik Degussa/Комисия, C-162/15 P, EU:C:2017:205, т. 64).
- 43 В настоящия случай обаче спорните сведения са били събрани в хода на проверката през 2009 г. Жалбоподателите обаче не се стремят да докажат причините, поради които спорните сведения, поради тяхното естество, не са загубили своя секретен или поверителен характер, независимо от изтеклото време.
- 44 На шесто място, жалбоподателите се стремят да установят поверителността на спорните сведения не по отношение на самото естество на тези сведения, а като заявяват, че тяхното право на ефективни правни средства за защита и презумпцията за невинност изискват тези сведения да не бъдат оповестявани преди да бъде установена законосъобразността на същите сведения в рамките на дело T-449/14.
- 45 На седмо място, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика разглеждането на въпроса дали съответните сведения попадат в обхвата на професионалната тайна се извършва най-общо чрез анализ на три етапа, а именно, първо, тези сведения да са известни само на ограничен брой лица, второ, тяхното разкриване да може да причини сериозна вреда на лицето, което ги е предоставило, или на трети лица, и накрая, трето, интересите, които могат да бъдат увредени с разкриването на такива сведения, обективно да заслужават защита (вж. в този смисъл решение от 28 януари 2015 г., Evonik Degussa/Комисия, T-341/12, EU:T:2015:51, т. 94 и цитираната съдебна практика).

- 46 По този начин разглеждане на условието, свързано с неотложността, се припокрива до известна степен с разглеждането на въпроса дали трябва да се счита, че спорните сведения са обхванати от професионалната тайна, което в рамките на обезпечителното производство спада към разглеждането на *fumus boni juris*.
- 47 При тези обстоятелства твърдението, което впрочем не е подкрепено с доказателства, че сведенията, чието оповестяване се разглежда, са обхванати от професионалната тайна, не може само по себе си да бъде достатъчно, за да се установи правилността на предположението, че тези сведения са обхванати от професионалната тайна, тъй като това би опорочило анализа на свързаното с неотложността условие.
- 48 Ето защо, за разлика от делата, по които са постановени определения на [заместник-председателя на Съда] от 10 септември 2013 г. Комисия/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) и от 2 март 2016 г., Evonik Degussa/Комисия (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), анализът на неотложността по настоящото дело не може да изхожда от предположението, че спорните сведения са обхванати от професионалната тайна“.
- 5 Така в точки 48—81 от обжалваното определение председателят на Общия съд разглежда въпроса дали жалбоподателите са доказали неотложността на искането им, обосноваваща постановяването на временните мерки. За тази цел той анализира трите причини за вредата, която жалбоподателите твърдят, че биха претърпели, ако не бъде спряно изпълнението на спорното решение, а именно вредата, произтичаща от засягане на доброто им име и от опасността срещу тях да бъдат предявени иски за обезщетение, разгледани в точки 54—67 от това определение, както и от опасността да бъде накърнено правото им на ефективни правни средства за защита, тъй като евентуалната отмяна на решението „Електрически кабели“ би била лишена от нейното „пълно действие“, разгледано в точки 68—81 от посоченото определение.
- 6 При разглеждането на третата причина за вредата, в точки 69—78 от обжалваното определение председателят на Общия съд анализира довода на жалбоподателите, според който, за да се зачете правото им на ефективни правни средства за защита, е необходимо да разпорежи спиране на изпълнението на спорното решение, докато бъде проверена законосъобразността на изземването на материалите със спорните сведения. По-нататък, в точки 79—81 от посоченото определение той е приел за изчерпателност и следното:
- „79 Във всички случаи следва да се припомни, че от практиката на Съда е видно, че не може да се приеме тезата, че вредата е по правило значителна и непоправима, тъй като засяга сферата на основните права, доколкото абстрактното твърдение за накърняване на основни права не е достатъчно, за да се установи, че евентуално произтичащата от това вреда непременно е значителна и непоправима. Засилената защита на основните права, която произтичала от Договора от Лисабон, не поставя под въпрос тази съдебна практика, доколкото посочените права, и по-специално изтъкнатото в настоящия случай право на ефективни правни средства за защита, вече са били защитени от правото на Съюза преди влизането в сила на този договор (вж. в този смисъл определение на [заместник-председателя на Съда] от 10 септември 2013 г. Комисия/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, т. 40).
- 80 Наистина нарушаването на определени основни права като забраната на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение, закрепена в член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, само по себе си може да доведе до значителна и непоправима вреда поради естеството на нарушеното право. Също така е вярно обаче, че [...] посочването и доказването на вероятността от настъпване на такава вреда в конкретния случай винаги се извършва от страната, която иска постановяване на временна мярка (определение на [заместник-председателя на Съда] от 10 септември 2013 г. Комисия/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, т. 41).

- 81 В случая обаче жалбоподателите не доказват, че вредата, която биха претърпели конкретно от твърдяното накърняване на правото на ефективни правни средства за защита има самостоятелно значение по отношение на вредата, която би произтекла от факта, че се засяга доброто им име и че срещу тях могат да бъдат предявени иски за обезщетение, като при разглеждането на този въпрос в точки 62 и 67 по-горе се стигна до извода, че жалбоподателите не са доказали, че вредата, която твърдят, че е налице, е значителна“.
- 7 Въз основа на това председателят на Общия съд отхвърля молбата на жалбоподателите за допускане на обезпечение и отменя определението си от 12 юли 2017 г.

Производството пред Съда и исканията на страните

- 8 С жалбата си жалбоподателите искат от Съда:
- да отмени обжалваното определение,
 - да спре изпълнението на спорното решение, що се отнася до спорните сведения,
 - да разпорежи на Комисията да не публикува вариант на решението „Електрически кабели“, съдържащ спорните сведения, докато Общият съд не се произнесе по първото основание на жалбата, подадена от жалбоподателите по дело T-449/14,
 - при условията на евентуалност да върне делото за разглеждане от Общия съд, и
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по настоящото производство по обжалване, както и по обезпечителното производство пред Общия съд.
- 9 На 31 януари 2018 г. жалбоподателите подават в секретариата на Съда отделна молба за допускане на обезпечение.
- 10 В съответствие с член 160, параграф 7 от Процедурния правилник на Съда с определение на заместник-председателя на Съда от 2 февруари 2018 г., Nexans France и Nexans/Комисия (C-65/18 P(R)-R, непубликувано, EU:C:2018:62), прието без изслушване на другите страни в производството, е спряно изпълнението на спорното решение и на Комисията е разпоредено да не публикува неуповителен вариант на решението „Електрически кабели“, съдържащ данните, посочени в точки 7 и 8 от спорното решение, до приемането на определението, което ще бъде извършено най-рано в периода между постановяване на определението за слагане на край на обезпечителното производство и на това, с което Съдът се произнася по настоящата жалба.
- 11 В писмения си отговор, подаден в секретариата на Съда на 6 март 2018 г., Комисията иска:
- да се отхвърли жалбата,
 - при условията на евентуалност да се върне делото за разглеждане от Общия съд,
 - при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да се отхвърли молбата за допускане на обезпечение, и
 - да се осъдят жалбоподателите да заплатят съдебните разноски по настоящото дело пред Общия съд и пред Съда.

По жалбата

- 12 Жалбата почива на две основания, а именно твърдени грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд, доколкото той, от една страна, не е изхождал от предположението, че спорните сведения са обхванати от професионалната тайна, и от друга страна, е преценил неправилно правото на жалбоподателите на ефективна съдебна защита.

По първото основание

- 13 В подкрепа на първото си основание за обжалване жалбоподателите твърдят, че в точки 33—37 от обжалваното определение Общият съд неправилно е приел, че настоящото дело се различава от делата, по които са постановени определения на заместник-председателя на Съда от 10 септември 2013 г., Комисия/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) и от 2 март 2016 г., Evonik Degussa/Комисия (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), в които съдията по обезпечителното производство е основал анализа си на предположението, че разглежданите по тези дела сведения са поверителни. Всъщност подобно на жалбоподателите по тези дела жалбоподателите по настоящото дело са оспорили в жалбата си за отмяна преценката на Комисията, според която спорните сведения не са обхванати от професионалната тайна, и въпреки че за тази цел да не са поддържали, че посочените сведения представляват търговска тайна, те все пак изрично са настоявали, че същите сведения имат поверителен характер, поради което е трябвало да бъдат обхванати от професионалната тайна съгласно критериите, установени в практиката на Съда и на Общия съд. От друга страна, противно на приетото от председателя на Общия съд в точки 46 и 47 от обжалваното определение, обстоятелството, че този въпрос се припокрива с разглеждането на условието за *fumus boni juris*, не следвало да бъде пречка да се изхожда от подобно предположение.
- 14 С оглед на произнасянето по настоящото основание, следва да се припомни, че член 156, параграф 4 от Процедурния правилник на Общия съд предвижда, че в молбите за допускане на обезпечение трябва да се излагат предметът на спора, обстоятелствата, установяващи неотложността, и фактическите и правните основания, които на пръв поглед обосновават необходимостта от постановяване на поисканата временна мярка. В този смисъл според постоянната практика на Съда молбата за спиране на изпълнението и за другите временни мерки може да бъде уважена от съдията по обезпечителното производство, ако се установи, че постановяването им е на пръв поглед фактически и правно обосновано (*fumus boni juris*) и че тези действия са неотложни, в смисъл че е необходимо те да бъдат разпоредени и да породят действието си преди съдебния акт по същество, за да се избегне значително и непоправимо увреждане на интересите на жалбоподателя. Тези условия са кумулативни, така че молбите за постановяване на временни мерки трябва да се отхвърлят, при положение че някое от тях не е изпълнено. При необходимост съдията по обезпечителното производство извършва и сравнително претегляне на засегнатите интереси (вж. по-специално определения на заместник-председателя на Съда от 10 септември 2013 г., Комисия/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, т. 35 и от 4 октомври 2017 г., Wall Street Systems UK/ЕЦБ, C-576/17 P(R)-R, непубликувано, EU:C:2017:735, т. 22 и 23).
- 15 В това отношение в точка 46 от обжалваното определение Общият съд правилно е приел по същество, че когато следва да се прецени дали е неотложно постановяването на временни мерки, за да се предотврати оповестяването на сведения, за които се твърди, че са поверителни, тази преценка се припокрива до известна степен с разглеждането на въпроса за наличието на *fumus boni juris* във връзка с поверителния характер на посочените сведения, на които се позовава страната, поискала тези мерки.

- 16 Всъщност, както твърдят самите жалбоподатели, в точка 38 от определение на заместник-председателя на Съда от 10 септември 2013 г., Комисия/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), по което дело Pilkington се е позовало на вреда, произтичаща от публикуването на сведения, за които се твърди, че са поверителни, е прието, че при преценката за наличието на значителна и непоправима вреда председателят на Общия съд е трябвало непременно да изхожда от предположението, че сведенията, за които се твърди, че са поверителни, действително са били такива, съобразно с твърдението на Pilkington в това отношение.
- 17 В същата точка 38 обаче заместник-председателят на Съда е уточнил и че вземането предвид на това предположение не засяга разглеждането на *fumus boni juris*, което е свързано с преценката за наличие на значителна и непоправима вреда, но същевременно има самостоятелно значение.
- 18 Впрочем в точка 45 от определение на председателя на Общия съд от 11 март 2013 г., Pilkington Group/Комисия (T-462/12 R, EU:T:2013:119), обжалвано по делото, по което е постановено определение на заместник-председателя на Съда от 10 септември 2013 г., Комисия/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), самият председател на Общия съд изрично е пояснил, че в конкретния случай наличието на значителна и непоправима вреда е установено, без обаче да се засяга разглеждането на условието за *fumus boni juris*. Едва след като в точки 67—72 от първото определение е разгледал въпроса дали условието за *fumus boni juris* е изпълнено — разглеждане, което впрочем не е оспорено в жалбата пред Съда — председателят на Общия съд действително е имал основание да изхожда от предположението, че разглежданите сведения са поверителни, за да постанови исканите временни мерки.
- 19 Такъв е случаят и по делото, по което е постановено определение на заместник-председателя на Съда от 2 март 2016 г., Evonik Degussa/Комисия (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), като в случая заместник-председателят на Съда е сезиран с молба за допускане на обезпечение във връзка с жалба срещу решение на Общия съд. По това дело, преди да реши в точка 85 от това определение, че за да се прецени неотложността в конкретния случай, следва да се изхожда от предположението, че разглежданите в това дело сведения са обхванати от професионалната тайна, в точка 84 от посоченото определение съдията по обезпечителното производство е отбелязал не само че жалбоподателят по това дело е оспорил в жалбата си пред Съда преценката на Общия съд, че тези сведения не представляват търговска тайна и не са обхванати от професионалната тайна, но и че разглеждането *prima facie* на доводите в подкрепа на релевантните в това отношение основания за обжалване, не позволява да се направи извод, че тези сведения очевидно не са поверителни.
- 20 За разлика от това в определението си от 14 януари 2016 г., AGC Glass Europe и др./Комисия (C-517/15 P-R, EU:C:2016:21) заместник-председателят на Съда, сезиран и с молба за допускане на обезпечение във връзка с жалба срещу решение на Общия съд от 15 юли 2015 г., AGC Glass Europe и др./Комисия (T-465/12, EU:T:2015:505), не е имал основание да изхожда от същото предположение, както следва от точка 33 от това определение, като се има предвид, че по делото, по което то е постановено, в точки 22—54 от същото решение Общият съд е разгледал и отхвърлил шестото основание, изтъкнато от жалбоподателите в подкрепа на жалбата им за отмяна, в рамките на което те са оспорили преценката на служителя по изслушването, че разглежданите в това дело сведения не представляват търговска тайна, и като се има предвид, че подадената от жалбоподателите жалба пред Съда не е насочена срещу тази част от посоченото решение, поради което трябва да се счита, че е прието окончателно, че тези сведения не представляват търговска тайна.
- 21 Следователно само когато, от една страна, поискалото обезпечение лице твърди, че сведенията, публикуването на които иска да се възпрепятства временно, представляват търговска тайна или пък са обхванати от професионалната тайна, и от друга страна, това твърдение отговаря на

условието за *fumus boni juris*, съдията по обезпечителното производство по принцип е длъжен при разглеждането на свързаното с неотложността условие да изхожда от предположението, че тези сведения са съответно търговска тайна или са обхванати от професионалната тайна.

- 22 Така, противно на това, което, изглежда, поддържат жалбоподателите, за да се постановят временни мерки в тяхна полза, не е достатъчно те да твърдят, че сведенията, които предстои да бъдат оповестени, са поверителни, когато подобно твърдение не отговаря на условието за *fumus boni juris*. Впрочем от точки 37—46 от обжалваното определение е видно, че в настоящия случай твърдението на жалбоподателите, че спорните сведения имат поверителен характер, не отговаря на условието за *fumus boni juris*.
- 23 В това отношение следва да се отбележи, както припомня председателят на Общия съд в точка 21 от обжалваното определение, че при разглеждането на всички кумулативни условия, от които зависят спирането на изпълнението и другите временни мерки, съдията по обезпечителното производство има широко право на преценка и остава свободен да определи с оглед на особеностите на случая начина, по който тези различни условия трябва да бъдат проверени, както и реда на разглеждането им, тъй като нито една правна норма не му налага предварително установена схема на анализ за преценка на необходимостта от постановяване на временни мерки (определение от 19 юли 2012 г., Akhras/Съвет, C-110/12 P(R), непубликувано, EU:C:2012:507, т. 23 и цитираната съдебна практика).
- 24 В настоящия случай председателят на Общия съд е посочил в точка 23 от обжалваното определение, че възнамерява да разгледа на първо място въпроса дали е изпълнено условието, свързано с неотложността. Въпреки това при разглеждането на този въпрос в точки 37—46 от същото определение той в действителност е анализирал основателността на твърденията на жалбоподателите по въпроса дали спорните сведения са обхванати от професионалната тайна, без да направи изрично изводи от това по отношение на въпроса дали тези твърдения отговарят на условието за *fumus boni juris*.
- 25 Въпреки че структурата на анализа не е съвсем последователна, от обжалваното определение следва достатъчно ясно, че председателят на Общия съд е приел, че в случая твърдението на жалбоподателите, че посочените сведения са поверителни, не отговаря на условието за *fumus boni juris*.
- 26 В това отношение, от една страна, в точка 42 от обжалваното определение председателят на Общия съд е припомнил по-конкретно практиката на Съда, съгласно която сведенията, които са били тайни или поверителни, но датират от преди пет или повече години, трябва поради факта на изтичането на време да се считат по принцип за исторически и за загубили поради това тайния си или поверителен характер, освен ако, по изключение, страната, която се позовава на такъв характер, не доказва, че въпреки давността им тези сведения все още представляват съществени елементи на търговското ѝ положение или на това на третите засегнати лица. Тези съображения, които създават оборима презумпция, са валидни както в контекста на исканията за поверително третиране по отношение на встъпилите страни по жалби пред съда на Съюза, така и в контекста на исканията за поверителност във връзка с публикуването от Комисията на решение за установяване на нарушение на правото на конкуренция (решение от 14 март 2017 г., Evonik Degussa/Комисия, C-162/15 P, EU:C:2017:205, т. 64).
- 27 От друга страна, в точка 43 от обжалваното определение председателят на Общия съд е приел, че в конкретния случай спорните сведения са били събрани в хода на проверката, извършена от службите на Комисията през 2009 г. и че жалбоподателите не са се опитали да докажат причините, поради които спорните сведения, поради тяхното естество и независимо от изтеклото време, не са загубили своя секретен или поверителен характер.

- 28 Дори само по това съображение Общият съд е имал основание да приеме, че условието за *fumus boni juris* не е изпълнено. Следователно останалите мотиви на обжалваното определение, съдържащи се в точки 37—41 и 44—46 от него, насочени към това да се изключи всяка възможност за поверителен характер на посочените сведения, са изложени за изчерпателност.
- 29 Впрочем в рамките на жалбата си жалбоподателите се ограничават до това да отправят критика към тези последни точки от обжалваното определение, без да оспорят констатацията в точка 43 от него, така че доводите, които жалбоподателите изтъкват срещу тези мотиви, трябва да се отхвърлят като неотнормими.
- 30 При тези обстоятелства председателят на Общия съд не е допуснал грешки при прилагане на правото, като е приел, че настоящото дело се различава от делата, по които са постановени определения на заместник-председателя на Съда от 10 септември 2013 г., Комисия/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) и от 2 март 2016 г., Evonik Degussa/Комисия (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142).
- 31 По тези съображения първото основание за обжалване следва да се отхвърли по същество.

По второто основание

- 32 С второто си основание за обжалване жалбоподателите оспорват съображенията, които са изложени от председателя на Общия съд в точки 68—81 от обжалваното определение и с които той е отхвърлил довода им, че спорното решение накърнява правото им на ефективни правни средства за защита.
- 33 За тази цел председателят на Общия съд, от една страна, в точки 69—78 от това определение е разгледал и отхвърлил довода на жалбоподателите, според който, за да се зачете правото им на ефективни правни средства за защита, е необходимо да разпорежи спиране на изпълнението на спорното решение, докато бъде проверена законосъобразността на изземването на материалите със спорните сведения. От друга страна, в точки 79—81 от това определение председателят на Общия съд е посочил за изчерпателност, че във всички случаи жалбоподателите не са доказали, че вредата, която биха претърпели конкретно от твърдяното накърняване на правото на ефективни правни средства за защита, има самостоятелно значение по отношение на вредата, която би произтекла от факта, че се засяга доброто им име и че срещу тях могат да бъдат предявени иски за обезщетение, докато в точки 62 и 67 от същото определение е отхвърлена възможността за наличие на посочената втора вреда.
- 34 Предвид структурата на съображенията на председателя на Общия съд следва най-напред да се провери дали при обжалването жалбоподателите са доказали, че последният е допуснал грешка при прилагане на правото в мотивите, изложени за изчерпателност в съответните точки от обжалваното определение.
- 35 Случаят обаче не е такъв.
- 36 Всъщност, доколкото жалбоподателите поддържат преди всичко, че твърдяното накърняване на правото им на ефективни правни средства за защита може само по себе си да им причини значителна и непоправима вреда, достатъчно е да се посочи, както е направила Комисията и както е припомнил председателят на Общия съд в точка 79 от обжалваното определение — точка, по която жалбоподателите не са отправили критика в жалбата си — че не може да се приеме тезата, че вредата е по правило значителна и непоправима, тъй като засяга сферата на основните права, доколкото абстрактното твърдение за накърняване на основни права не е достатъчно, за да се установи, че евентуално произтичащата от това вреда непременно е

значителна и непоправима (определение на заместник-председателя на Съда от 10 септември 2013 г., Комисия/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, т. 40 и цитираната съдебна практика).

- 37 По-нататък, що се отнася до довода на жалбоподателите, че публикуването на спорните сведения може да причини значителна и непоправима вреда на жалбоподателите, произтичаща от исквете за обезщетение, до които то може да доведе, следва да се отбележи, че тази причина за вредата е била разгледана от председателя на Общия съд в точки 60 и 61 от обжалваното определение, като той е счел, че дори да се приеме, че спорното решение е определяща причина за твърдяната вреда и че тази имуществена вреда е непоправима, жалбоподателите не са представили доказателства, позволяващи да се установи, че вредата, която те твърдят, че е налице, е значителна.
- 38 Това се отнася и за вредата, за която се твърди, че произтича от засягането на доброто име на жалбоподателите. Всъщност в точка 67 от посоченото определение председателят на Общия съд е стигнал до извода и че жалбоподателите не са представили никакво доказателство, позволяващо да се установи дали и до каква степен публикуването на решението „Електрически кабели“ в резултат от спорното решение може да утежни засягането на доброто им име.
- 39 При тези обстоятелства председателят на Общия съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, като в точка 81 от обжалваното определение е препратил към изводите, до които е стигнал в точки 62 и 67 от същото определение, за да отхвърли довода на жалбоподателите, че накръняването на правото им на ефективни правни средства за защита им е причинило значителна вреда, произтичаща от засягането на доброто им име и от опасността срещу тях да бъдат предявени иски за обезщетение.
- 40 Накрая, що се отнася до довода на жалбоподателите, че точка 81 от обжалваното определение се основава неправилно на констатацията, че „определящата причина“ за всяка една от тези причини за вредата е била не публикуването на спорните сведения, а нарушението, което е в основата му, установено в решението „Електрически кабели“ — като се има предвид, че ако то бъде отменено, определящата причина за вредата би била не посоченото решение, а самото публикуване на спорните сведения — достатъчно е да се отбележи, че жалбоподателите не са представили никакво доказателство, позволяващо да се разберат причините, поради които, дори да се приеме, че доводът им е основателен, това би поставило под въпрос решението на председателя на Общия съд, според което жалбоподателите не са представили достатъчно доказателства, за да се установи, че е значителна твърдяната вреда, произтичаща от засягането на доброто им име и от опасността срещу тях да бъдат предявени иски за обезщетение.
- 41 От това следва, че тъй като председателят на Общия съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото в точка 81 от обжалваното определение, доводите в подкрепа на настоящото основание, насочени срещу точки 68—78 от това определение, трябва да се считат за неотнормирани с оглед на мотивите, съдържащи се в точки 33 и 34 от настоящото определение.
- 42 Тъй като и второто основание за обжалване следва да се отхвърли по същество, жалбата трябва да бъде отхвърлена изцяло.

По съдебните разноски

- 43 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

- 44 Тъй като Комисията е направила искане за осъждането на жалбоподателите и последните са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноси по настоящото производство за обжалване и по обезпечителното производство по дело C-65/18 P(R)-R.

По изложените съображения заместник-председателят на Съда определи:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Nexans France SAS и Nexans SA да заплатят съдебните разноси по настоящото производство за обжалване и по обезпечителното производство по дело C-65/18 P(R)-R.**

Подписи